

година и преди войната на скоро, се шепняше измежду Бѫлгаритѣ; „че ушъ това джрво зело да се ржззеленява.“ Спорядъ тоя слухъ що се пржскаше по него време тукъ въ Търново, и спорядъ други нему подобни слухове, единъ тукашенъ отъ пѣнхрвите влиятелни Турци ми казваше за свое совѣстно (?) утѣшениѣ: „че когато искатъ, както човами, да ни нападнатъ седемъ (?) кралъве, то ако Богъ и пророкъ-тъ искатъ да ни погубятъ,“ ніе отистина ще се боримъ, до колкото ще можемъ, но пакъ ще преклонимъ главъ предъ Божието опредѣленіе и предъ Неговата воля. . . . „И вижда се че таковото едно самосъзнаніе, тжъ да се изразимъ, е много сѫдѣйствовало: за да избѣгхтъ турцитѣ изъ Търново безъ да сторятъ нѣкому ни най малкъ повредъ. Това самосъзнаніе на тоя Турчинъ, трѣба да стрѣсни всѣкиго злодѣца!

Слѣдъ тоя предварителенъ разказъ за церквата Св. Петка, преобрѣната отъ Турцитѣ въ джамія: да пристѣпимъ кѫмъ историческите свѣденія, относящи се до пренасянето на мощитѣ на Св. Петка въ Търново; и до самата побудителна причина, спорядъ којко Царь Иванъ Асѣнь II се е подбудилъ за да се построй тая церква; и ако и да не бѣ намъ възможно да намѣримъ нѣйдѣ точно годинатъ, когато се е тя построилъ, но ржководимъ отъ данни и исторически съображенія, можемъ почти положително да кажемъ: че тая церква се е построилъ, ако се е дѣйствително постройлъ, приблизително въ 1231, или въ 1232 година; ако т. е нарочно за поставянето на мощитѣ на Св. Петка, Царь Иванъ Асѣнь II е заповѣдалъ да се построй тая „Царска церква;“ или пжъ трѣба да се прiemни, че тя е былъ построена єще преди пренасянето на тия мощи въ Търново, и въ такжъ случай, намъ е съвсѣмъ невъзможно да опредѣлимъ годинатъ на построяването ѝ. За освѣтленіе впрочемъ на обстоятелственитѣ случаи, спорядъ които мощитѣ на Св. Петка сѫбыли насилиствено зети отъ Цариградъ отъ Римлянитѣ (кръстносцитѣ), и какъ отпослѣ Бѫлгарскія Царь Иванъ Асѣнь II ги е зель отъ тѣхъ, слѣдъ като ги побѣдилъ, и какъ тѣ сѫ